

Представители на НС на българското национално малцинство присъстваха на среща със защитника на гражданите

Стр. 4

Още една забележителна годишнина

1150 години от упокоението на Константин-Кирил Философ

Стр. 9

Вестникът излиза с помощта на Министерството на държавната администрация и местното самоуправление, благодарение на спечеления проект „Създаване на условия за устойчивост и работа на вестник „Ново Братство“ на български език“, финансиращ се от Бюджетния фонд за националните малцинства за програми и проекти от областта на информирането на езиците на националните малцинства през 2018 г.

Ново Братство

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

ISSN 2466-4707

novo.bratstvo.rs

ГОДИНА III БРОЙ 63 • 1 март 2019 година • Безплатен екземпляр • Основател: НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

Днес в Босилеград

Тържествено заседание на НС на българското национално малцинство в Сърбия

По повод 3 март - Националният празник на България и Деня на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия, днес в Босилеград ще се проведе тържествено заседание на НС. Заседанието ще се състои в тържествената зала на Центъра за култура от 12 ч.

Покани за празничната сесия са отправени до премиерите на Република Сърбия и Република България Ана Бърнабич и Бойко Борисов. На заседанието са поканени и кметовете на Босилеград и Цариброд Владимир Захариев и д-р Владица Димитров, както и представители на общинските ръководства на двете общини и на институциите и организациите на малцинството от областта на културата, образованието и информирането.

По думите на председателя на Националния съвет Стефан Стойков, на заседанието ще бъдат изнесени поздравителни слова и ще бъдат наградени учениците, осъществили най-добри резултати на републиканското състеза-

ние по български език през 2018 г. Въз основа на решението на Националния съвет парични награди - ваучери, ще получат общо 49 ученици от основните и средни училища, заели едно от първите три места на състезанието. Според регламента, определен от Просветното министерство, миналата година 17 ученици са спечелили втори, а 32-ма трети места.

Стойков изтъкна, че преди тържественото заседание в заседателната зала в сградата на общината ще бъдат проведени редовни заседания на Изпълнителния съвет на Националния съвет и на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия. След това членовете на съвета ще поднесат цветя пред паметника на Васил Левски в града и ще посетят основното училище, където на учениците в началните класове ще подарят мартереници.

П.Л.Р.

В Босилеград и Цариброд бе отбелязана 146-ата годишнина от гибелта на Апостола на свободата Васил Левски

Стр. 2

Бойко Борисов получи най-значимия орден на Сърбия

Президента на Сърбия Александър Вучич връчи „Орден на Република Сърбия“ на министър-председателя Бойко Борисов. Орденът му беше връчен на официална церемония навърх националния празник на Р Сърбия, 15 февруари - Деня на държавността.

Президентът Вучич удостои Бойко Борисов с това най-високо отличие на страната заради изключителните заслуги на Бойко Борисов в развиването и затвърждаването на миролюбивото сътрудничество и приятелските отношения между Република Сърбия и Република България.

„Приемам тази награда от името на всички българи, които работиха по време на българското председателство. От името на тези, които вярваха, че Сърбия е част от ЕС. Мога да ви уверя, че колкото и трудни решения да вземем, няма по-хубаво от приятелството“, заяви Борисов след връчването на ордена.

Той честити националния празник на всички сърби.

С.Дж.

Сем Фабрици откри реконструирания обект на мигрантския център в Босилеград

Стр. 5

41-ви Международен панаир на туризма в Белград

България бе официален партньор

Стр. 4

Кръгла маса в Димитровград

Димитровград отсега е и Цариброд

Стр. 3

„Сретенски орден втора степен“ за театъра „Христо Ботев“

Подтик за още по-усърден труд

Стр. 7

Портал FAR
интегрира мултикултуралното развитие между Сърбия и България

В Босилеград бе отбелязана 146-ата годишнина от гибелта на Апостола на свободата Васил Левски

На церемонията, която пред бюст-паметника на Левски в града организира Центърът за култура „Босилеград“, бе изнесена културна програма, в рамките на която ученици от основното училище и гимназията декламираха рецитали и стихове, посветени на Васил Левски и неговото героично дело. Гимназистките Сандра Петрова и Мартина Миланов изпълниха „Епопея на забравените“ на Иван Вазов, първокласничката от основното училище Владана Захаријева се представи със стихотворението на Ботев „Обесването на Васил Левски“, а учениците от основното училище Андриана Илиев, Ивана Костов, Кристина Йовев и Саня Владимирова изпълниха стихотворенията „Апостолът на свободата“ на Христо Радевски, „Кой бе той“ на Лъчезар Станчев, „Левски“ на Младен Исаев и „Обесването на Васил Левски“ на Христо Ботев.

Директорът на Центърът за култура Воислав Божилов говори за живота и делото на Левски, а водещият на програмата Божидар Иванов прочете посланието по повод 146-та годишнина от гибелта на Апостола на свободата, което съвместно са подписали кметът Владимир Захариев и председателят на Националния съвет на българското малцинство в Сърбия Стефан Стойков.

В края на възпоменателния митинг представители на общинското ръководство, Националния съвет на българското малцинство в Сърбия, училищата, детската градина и общинските организации и ведомства поднесоха венци пред паметника на Апостола.

По същото време и КИЦ „Босилеград“ организира възпоменателна церемония по повод 146 години от гибелта на Васил Левски. Церемонията се проведе в салона на КИЦ, а на нея присъстваха представители на Столична община София, Общобългарския комитет „Васил Левски“, Генералното консулство на Р. България в Ниш, Гражданския комитет „Западни покрайнини“ и други.

Слова за Левски произнесе генералният консул на Република България в Ниш Едвин Сугарев, председателят на КИЦ „Босилеград“ Иван Николов и проф. Лозан Митев, председател на Гражданския комитет „Западни покрайнини“. В рамките на културната програма актьорите Христо Чешмеджиев и Златко Павлов рецитираха стихове за Левски, а вокалният ансамбъл „България“ от София изпълни известни български патриотични песни. След края на програмата присъстващите поднесоха венци и цветя пред паметника на Левски.

Слова за Левски произнесе генералният консул на Република България в Ниш Едвин Сугарев, председателят на КИЦ „Босилеград“ Иван Николов и проф. Лозан Митев, председател на Гражданския комитет „Западни покрайнини“. В рамките на културната програма актьорите Христо Чешмеджиев и Златко Павлов рецитираха стихове за Левски, а вокалният ансамбъл „България“ от София изпълни известни български патриотични песни. След края на програмата присъстващите поднесоха венци и цветя пред паметника на Левски.

П.Л.Р.

Писмо-послание на кмета на Община Босилеград Владимир Захариев и председателя на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия Стефан Стойков, което бе прочетено на възпоменателния митинг в Босилеград по повод 146-ата годишнина от гибелта на Апостола на свободата ВАСИЛ ЛЕВСКИ.

Уважаеми дами и господа, братя и сестри!

Днес отбелязваме 146-ата годишнина от смъртта на Апостола на свободата Васил Левски. На този ден си припомним за безсмъртното дело и саможертвата, която той е поднесъл за своя народ в борбата му за освобождение от османското иго, за да живеем днес в един по-добър, по-справедлив и по-хубав свят. Апостола на свободата ни обединява през цялата история, през всичките режими, обрати и разделения. Делата на Левски ни задължават и ни вдъхват вяра и сили да вървим напред по правия път.

Република Сърбия и Република България днес имат изключителни взаимни отношения и сътрудничество, което потвърждава и присъждането на „Ордена на Република Сърбия“ на българския премиер Бойко Борисов. Отличието на Борисов в Белград връчи президентът Александър Вучич на 15-ти февруари по повод Деня на държавността на Сърбия. Това е още едно потвърждение, че не трябва да се връщаме към лошите отношения, които двете държави са имали в миналото, а да вървим напред и да създаваме по-добър свят за двата братски народа.

За пореден път изказваме огромна благодарност към Република Сърбия и Република България за помощта, която са оказвали, а оказват и днес на българите в Сърбия и към гражданите на Община Босилеград. Законите на Република Сърбия ни дават възможност да си имаме Национален съвет, който се грижи за защита и повишаване правата на българското малцинство в областта на образованието, културата, информирането и служебната употреба на майчиния ни език. Благодарни сме и че Република Сърбия дава възможност за безплатно лечение на пациенти от Босилеградско във Военномедицинската академия в Белград и реализация на редица проекти в различни области. Още веднъж искаме да изкажем огромната ни благодарност и към Правителството на Република България,

което дава възможност за безплатно лечение на нашите сънародници от Сърбия на Военномедицинската академия в София, безплатно образование за нашите студенти в българските ВУЗ-ове и др.

Не можем, а да не отправим критики към определени хора, които с постъпките си и делата представляват пречка за добрите отношения между България и Сърбия и между двата братски народа - българския и сръбския.

Затова не сме съгласни и осъждаме постъпките на определени политици и дипломати от Република България, които пренебрегват официално избраните ръководства на Националния съвет и на Община Босилеград, които са единствените легитимни представители на българите в Сърбия и на гражданите на Община Босилеград. Призоваваме тези политици и дипломати да преразгледат отношението си към определени граждански сдружения и отделни лица. Те под прикритие се „застъпват“ за защита на правата на българското малцинство, а работят единствено за личните си интереси. Някои сдружения и отделни лица дори разпространяват омраза и фашизъм.

Затова, в името на сънародниците ни, отправяме иск към Правителството на Република България за среща, на която откровено да обсъдим доверието и недоверието между нас, което ни обременява и ни пречи да вървим напред и да изградим по-добро бъдеще за всички.

Делата на Апостола за изграждане на един по-добър и по-справедлив свят ни задължават всички заедно да работим за по-добро бъдеще на гражданите на Босилеград и на всички българи в Сърбия.

Дела, а не думи! Поклон пред Апостола на свободата!

Кмет на Община Босилеград
Владимир Захариев

Председател на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия
Стефан Стойков

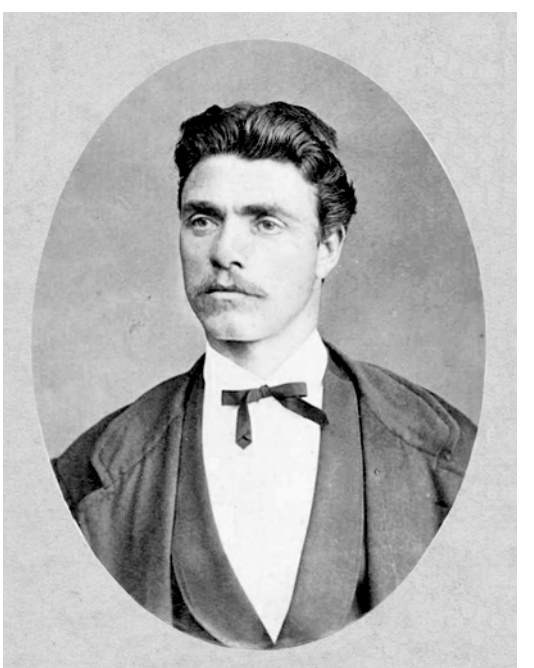
Цариброд

Пред бюст-паметника на Васил Левски в центъра на града се проведе възпоменателна церемония по случай 146-годишнината от гибелта му.

Пред насъбралите се граждани говориха кметът на Димитровградско д-р Владица Димитров, Ива Крулова, пълномощен министър в Посолството на Р България в Белград, Николай Колев, пълномощен министър и консул на Р България в Ниш, и Драгана Тончич, началник на Пиротски окръг. Всеки от тях с подходящи речи очерта името и делото на великия българин. Учениците от местната гимназия изнесоха кратък рецитал, тематично посветен на борбата за свободата.

След церемонията пред бюст-паметника Апостола бяха положени венци и цветя.

Б. Д.

1 март 2019 година

Кръгла маса в Димитровград

Димитровград отсега е и Цариброд

В Димитровград се провежда кръгла маса, на която стана дума за възвръщането на старото название на града Цариброд, както и за начина на вписването в гражданските регистри на женските фамилни имена.

Сред участниците бяха Иван Бошняк, държавен секретар в Министерството на държавното управление и местното самоуправление на Сърбия, Андрей Ковачев, член на Председателството на ЕС, Неговото Превъзходителство посланикът на Р България в Белград Радко Влайков, съветникът в горепосоченото сръбско министерство Богдан Лекич, началникът на Пиротски окръг Драгана Тончич, председателят на Изпълнителния съвет на Националния съвет на българското национално малцинство д-р Ангел Йосифов, езиковедите д-р Ана Кочева и д-р Ивана Давиткова и др.

Кръглата маса откри кметът на Димитровградско д-р Владислав Димитров. Между другото той посочи, че е намерено компромисно решение, като Димитровград отсега може да се нарича и Цариброд. Названието Димитровград ще е официално на сръбски език, докато за представителите на България и всички жители на общината, които преферират старото название, града ще могат да наричат Цариброд. И едното, и другото наименование ще бъдат легитимни. Кметът оцени, че с постигнатия компромис между представителите на местното самоуправление, съответните органи на Сърбия и дипломатическите представители на България е постигната „още една крачка в консумирането на правата на българското национално малцинство“. Водачът на Димитровградско

сподели, че е жизнен интерес за гражданите на общината да съществуват възможно най-добри отношения между Сърбия и България.

Радко Влайков изрази становището, което по време на дискусиата си повтори няколко пъти, а то е, че с възвръщането на старото име на града се е позакъсняло, но както се изрази, „по-добре е, че се случи сега, отколкото никога“. „Слава Богу, че дойдохме дотук“, сподели с огромно удовлетворение той и добави, че „когато има желание, проблемите могат да се премахват“. Посланикът посочи, че в случая не става дума за това дали Георги Димитров, на чието име градът е назван през 1950 година, е положителна или отрицателна историческа личност и добави: „Не, не става дума за Георги Димитров. Впрочем за това каква той е бил историческа личност може да дискутираме по време на някоя друга кръгла маса, която евентуално бихме организирали по темата. Става дума за факта, че с падането на комунизма са премахвани и нещата, които той със себе си е донасял. Ето примерно след падането на комунизма е върнато името Камниц на града, който по време на комунизма се е наричал Карл Маркс Щат.“ За посланика Влайков възвръщането на старото название на града е „значително придвижване напред“. Благодарност за проявеното разбиране при взимането на това решение той изрази към министъра на държавното управление и местното самоуправление Бранко Ружич и държавния секретар в същото министерство Иван Бошняк.

Андрей Ковачев сподели, че с възвръщането на старото название на града е осъщес-

твена историческа справедливост. Според думите му, в случая май е станало чудо, което е в резултат на европейското единство, съответно възможностите, които разкрива членството в ЕС или претенцията да се влезе в него.

Д-р Ангел Йосифов най-напред сподели, че Георги Димитров изобщо не иска да споменава в дискусиата си. Метафорично изтъкна, че по време на управлението на Борис Тадич и Демократическата партия българското малцинство си е дало жълт картон и че право да получи друг жълт картон вече няма. Оцени като твърде окуражаващи думите на президента Вучич по време на посещението му в Димитровград миналата година заедно с българския му колега Румен Радев. Тогава, припомни Йосифов, Вучич призова представителите на българското малцинство да тачат българските си корени, да обичат България,

но да обичат и държавата, в която живеят – Сърбия.

Иван Бошняк сподели, че националните малцинства в Сърбия май имат късмет, че той е един от водещите хора в Министерството на държавното управление и местното самоуправление. Констатацията си обоснова с думите, че е от Войводина и по-конкретно от среднобанатския окръг, в който живеят представители на бройни национални малцинства и където от десетилетия са налице добри международни отношения и се спазват правата на малцинствата. Бошняк каза: „Хубаво е днес човек да бъде в Димитровград по повода, по който се събрахме“.

Във връзка с вписването на женските фамилни имена в гражданските регистри говори предимно езиковедите д-р Ана Кочева и д-р Ивана Давиткова. Най-важното е, че занапред всяка жена, която това иска, ще може накрая на фамилното си име да добави

гласната „а“. В регистрите представителите на малцинството занапред ще могат да записват и своята националност. Разбира се, ако искат, в случай да не искат, рубриката ще си остане празна.

Накрая на срещата на сградата на местното самоуправление бе поставена табела, на която на сръбски език пише „Општина Димитровград“, а на български език – „Община Цариброд“. В поставянето на табелата символично участваха представителите на „трите страни“ – малцинството, съответно местното самоуправление, което олицетворяваха кметът Димитров и председателят на Общинския съвет Зоран Гюров, българската държава – представлявана от посланика Влайков и евродепутата Андрей Ковачев, и сръбската държава – чиито представители бяха държавният секретар Иван Бошняк и началникът на Пиротски окръг Драгана Тончич. *Б. Димитров*

Сътрудничество между общините Босилеград и Углевик

Делегация на Община Босилеград начело с кмета Владимир Захариев бе на посещение в Община Углевик в Република Сърбска - Босна и Херцеговина. На срещата с делегацията на Община Углевик, предвождана от кмета Василе Перич, били обсъдени възможностите за укрепване на сътрудничеството между двете общини в различни области.

Договорено е двата града съвместно да кандидатстват при европейските ИПА фондове за реализация на трансгранични проекти в различни области - инфраструктура, култура, туризъм и други области.

Двамата кметове договорили и взаимни посещения на фолклорни ансамбли от Босилеград и Углевик и други съвместни дейности в областта на културата, а кметът Захариев отправил покана към културно-художественото дружество „Рудар“ от Углевик тази година да участва в Международния фолклорен фестивал „Краище пее и танцува“, който през лятото ще се проведе в Босилеград.

Посещението на общинското ръководство от Босилеград в Углевик е станало по инициатива на Зоран Лазич, бизнесмен от Углевик, чиято съпруга е от Босилеград.

П.Л.Р.

Представители на НС на българското национално малцинство присъстваха на среща със защитника на гражданите

Създаването на нови форми и подобряването на бъдещото сътрудничество бе тема на срещата на защитника на гражданите на Република Сърбия Зоран Пашалич с представителите на всички национални съвети на националните малцинства в Сърбия. На срещата присъстваха и председателят на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия Стефан Стойков и кметът на Община Босилеград Владимир Захариев.

Това е била първата среща на републиканския омбудсман Зоран Пашалич с председателите и представителите на националните съвети на националните малцинства след изборите, които се състояха на 4 ноември миналата година.

На срещата са обсъждани въпроси как и по какъв начин омбудсманът може да помогне в работата на съветите, тъй като, както бе подчертано, тази институция полага особени грижи за защита на правата на наци-

оналните малцинства. Представителите на националните съвети изтъкнали, че са имали отлично сътрудничество и добър партньор в институцията на омбудсмана в защита на правата на националните малцинства. Въпреки това някои проблеми и занаяпред са останали нерешени, като несигурността в оцеляването на малцинствените медии, осигуряване на учебници на майчин език и непропорционалната заетост на членовете

на националните малцинства в държавните институции.

Пашалич информирал присъстващите, че през последните месеци е иницирал и подписал двустранни споразумения за сътрудничество с омбудсманите от страните в региона за състоянието на човешките права и положението на техните национални малцинства в Сърбия. На срещата е договорено при следващите посещения на омбудсманите от страните в региона да присъстват и представители

На заседанието Омбудсманът Зоран Пашалич запознал присъстващите му, че настоява за изменения в Закона за защитника на гражданите, според които във всички общини в Сърбия да има местни омбудсмани, без оглед на броя на жителите в общините, тъй като според сегашния Закон общински защитници на граждани могат да имат само по-голямите местни самоуправления. В дискусиата се включил кмета Владимир Захариев, който както заяви, е подкрепил предложението на Пашалич, обаче изтъкнал, че доколкото бъде прието това предложение, ще трябва да бъдат извършени и изменения в разпоредбите за максималния брой на заети в местните самоуправления. „В Общинската администрация в Босилеград сме готови веднага да ангажираме местен омбудсман, обаче това не ни позволяват важащите разпоредби, относно максималния брой на заети в Общинската администрация и затова предлагам, едновременно с измененията за ангажиране на местни омбудсмани да се извършат и промени в разпоредбите за максималния брой на заети в местните самоуправления“, казва Захариев.

на националните съвети, така че омбудсманите на родната държава да чуват директно с какви проблеми се сблъсква тяхната общност, в каква посока трябва да се осъществява сътрудничеството и какво защитникът на гражданите на Република Сърбия може да направи за решаването на проблемите.

На заседанието е прието предложението на председателя на НС на българското национално малцинство в Сърбия Стефан Стойков, следващата среща на омбудсмана с представителите на националните съвети да се проведе в Босилеград през май тази година.

П.Л.Р.

41-ви Международен панаир на туризма в Белград

България бе официален партньор

От 21 до 24 февруари в Белград се проведе 41-ият Международен панаир на туризма, на който тази година страната-партньор бе Република България. В панаира, който бе организиран под наслов „Лятото е по-близо, отколкото си мислите“, участваха над 650 изложители и съизложители от 38 държави.

На откриването на 41-ото издание на панаира министърът на търговията, туризма и телекомуникациите на Република Сърбия Расим Ляйич заяви, че туризмът не е просто развлечение и отдих, а значително допринася за икономи-

ческото възстановяване на страната.

„За първи път през 2018 г. в Сърбия имаме еднакъв брой местни и чуждестранни туристи и за първи път преминахме магическата цифра от 1,5 милиарда долара чист валутен приток от туризма“, каза Ляйич и добави, че Сърбия е на шесто място в Европа по броя на чуждестранни посетители, което допреди няколко години е било немислимо. Тази година се очакват 3,6 милиона гости и валутен приток от туризма от 1,7 милиарда долара.

На церемонията по откриването присъства и министърът на туризма на Република България Николина Ангелкова, която заяви, че подобни събития дават възможност не само да се представят страните и техния туристически потенциал, но и възможност за по-нататъшно подобряване на сътрудничеството в областта на туризма между страните участници. Тя каза, че миналата година България са посетили 9 милиона и 300 хиляди туристи и добави, че 41-ият Международен панаир на туризма в Белград е възможност за

обмен на сръбски и български туристи.

Двамата министри подписали Меморандум за разбирателство в областта на туризма между Министерството на туризма на Република България и Министерството на търговията, туризма и телекомуникациите на Република Сърбия.

През 2018 г. посещенията на сръбски туристи в България са били повече от 421 хиляди и са увеличени със седем процента в сравнение с 2017 година. Съществува и постоянен ръст на посещенията на български граждани в Сърбия. През 2018 година техният брой е бил почти 500 хиляди, което представлява увеличение от 6,7 % спрямо предишната година.

Миналата година Сърбия е била официалната страна-партньор на българското туристическо изложение „Ваканция и СПА експо“.

Страната-партньор на панаира на туризма в Белград следващата година ще бъде Египет.

П.Л.Р.

За осмнокласниците в Босилеград

Общината осигури безплатни сборници за подготовка на окончателния изпит

Община Босилеград за всички осмнокласници в Основното училище „Георги Димитров“ осигури безплатни сборници за подготовка на окончателния изпит за завършване на основното образование, който учениците ще полагат след края на учебната година, заяви за Радио Босилеград директорът на ОУ Методи Чипев. „Общината вече е предоставила на училището необходимата сума за закупуването на сборниците и очаква се учениците да ги получат през следващата седмица“, добави той.

Става дума за сборници по сръбски и български език, математика, както и комбиниран сборник, който съдържа въпроси по биология, химия, физика, география и история.

Безплатни сборници ще получат всичките 66-има осмнокласници от централното и подведомствените училища в общината. 60 от тях се учат на сръбски, а 6 на майчин български език. Учениците, които са се учили на сръбски език, тестовете за окончателния изпит ще решават на сръбски език, а за тези, които са се обучавали изцяло на майчин български език, ще бъдат подготвени тестове на български език.

П.Л.Р.

Сем Фабрици откри реконструирания обект на мигрантския център в Босилеград

Шефът на Делегацията на Европейския съюз в Сърбия Сем Фабрици миналата седмица в Босилеград откри реконструирания обект на приемния център за мигранти в сградата на старата болница в града. На тържеството по официалното откриване присъстваха и кметът на Босилеград Владимир Захариев, председателят на Националния съвет на българското национално малцинство в Сърбия Стефан Стойков, републиканският комисар за бежанци и мигранти Владимир Цуцич, представители на Организацията за миграции към Европейския съюз в Република Сърбия и други.

В цялостната реконструкция на тази част от сградата на старата болница в Босилеград Европейският съюз е инвестирал около 465 000 евро. Подменени са покривът, външната мазилка и мазилката във всички вътрешни помещения - ремонтирани са коридорите, направени са уютни стаи за престой на мигрантите, нови санитарни възели, кухня и столова, помещения за отдих и развлечения, стаи за служителите, спортен терен...

В момента в центъра пребивават 74-ма мигранти, предимно семейства от Иран и Афганистан, а капацитетът на обекта е над 100 места. Сред мигрантите са и над 20 деца.

„Европейският съюз и Сърбия работят заедно от години с цел осигуряване на достойни условия за живот за мигрантите, каза Сем Фабрици и посочи, че от 2015 г. ЕС е дарил на Сърбия приблизително 100 милиона евро за решаване на мигрантската криза. ЕС високо оценява всичко, което Сърбия

направи, за да помогне на мигрантите. Тук в Центъра срещнахме усмихнати хора, което е много важно“, изтъкна той.

Фабрици подчерта, че освен за реконструкция на Приемния център ЕС е финансирал в Босилеградска община и реализацията на проекти в Здравния дом, в Общинската администрация в Босилеград и др. Той призова инвеститори от Европейския съюз да инвестират в Босилеградска община. Сем Фабрици на всички деца в мигрантския център подари по раница и играчка.

„Когато мигрантите напуснат Босилеград, сградата ще остане на разположение на общината и ще бъде от полза за целта, която тя определи“, каза републиканският комисар за бежанци и мигранти Владимир Цуцич.

* На Сем Фабрици и на републиканския комисар за бежанци и мигранти Цуцич, Захариев подари по една шарена торба, вълнени чорапи, баници, айвар, спържа, мед и други автентични традиционни ястия от Босилеградско.

Кметът Владимир Захариев заяви, че мигрантите са добре дошли в Босилеград. „Винаги се стараем да бъдем добри домакини и да им осигуряваме качествени условия. Ние ги учим за нашите обичаи и традиции, а същевременно те ни представят тяхната култура и традициите си. Заедно подготвяме културни програми, честваме празници и др.“, каза той. Захариев отново посочи, че нашата община е

провъзгласена за най-добра по отношение на приема на мигранти и подчерта, че Босилеград е готов да приеме още мигранти. Същевременно той изказа благодарност към ЕС за финансовата подкрепа за реализирането на редица проекти в Босилеград в областта на инфраструктурата, здравеопазването и др. и изрази надежда той и занапред да помага на общината и да финансира проекти в различни области.

Фабрици проведе срещи с кмета и с ръководството на Националния съвет

Преди церемонията по откриването на възобновения обект в Босилеград, шефът на Делегацията на Европейския съюз Сем Фабрици проведе отделни срещи с кмета Владимир Захариев и с общинското ръководство, както и с ръководството на НС на българс-

кото национално малцинство в Сърбия. Пред сградата на общината той бе посрещнат традиционно с хляб и сол, а танцовият състав на Спортното дружество „Младост“ изпълни народни танци от Босилеградско.

На срещата Захариев подробно запознал Фабрици с природните, стопански и туристически потенциали на общината. Той представил всички стопански колективи в нашата община - мината в Караманица, цеховете за преработка на дърво, „Анитекс“, „Нагард“, бъдещия завод за преработка на плодове и зеленчуци и др. Особено подчертал, че приоритет на общинското ръководство е икономическото развитие на общината и привличането на инвеститори. Изтъкнал примера с датската компания „Кентаур“ и другата текстилна фирма, които неотдавна в Босилеград са открили цехове и вече са ангажирали над 50 работници, а очаква се наскоро този брой да се увеличи няколко пъти. Шефът на делегацията на ЕС е запознат и с природните потенциали - рудни залежи, водни ресурси, горски плодове и лечебни билки и др., както и с възможността за инвестиции в обекти на бившата ферма на „Напредък“, чийто капацитет е около 3 хиляди овце и 500 кози. На срещата е изтъкнато и изключителното сътрудничество с ВМА в София и ВМА в Белград, предоставили възможност за качествени условия за здравна защита на населението. Представени са и редицата фестивали и други събития с културно, развлекателно и спортно съдържание, които се организират в Босилеград.

Захариев поискал от Фабрици съдействие за осигуряване на мобилен стоматологичен кабинет за Здравния дом в Босилеград, с който ще се създадат условия за стоматологични интервенции извън здравното ведомство, както и за привличане на инвеститори от ЕС в Босилеград и помощ в реализацията на други проекти от значение за гражданите на Босилеградска община.

И директорът на Здравния дом д-р Горан Василев подал искова молба на Сем Фабрици за осигуряване на специализирано возило за транспорт на медицински екипи и пациенти в отдалечените планински села.

На срещата с ръководството на Националния съвет председателят Стефан Стойков запознал Сем Фабрици с досегашните дейности и постигнатите резултати в областта на образованието, културата, информирането и служебната употреба на майчиния български език, както и с бъдещите планове на съвета. От шефа на Делегацията на Европейския съюз в Сърбия Стойков поискал за нуждите на НС да се обезпечи един микробус, който ще бъде ползван за транспорт на ученици, студенти, танцови състави, културни и спортни дружества... На срещата е поискано и представителите на ЕС в Сърбия да съдействат делегация от студенти, ученици, просветни и културни дейци от българското национално малцинство в Сърбия да посетят Европейския парламент в Брюксел.

Съвременни тенденции в образованието

Салмоновият модел на дистанционното обучение

Новите технологии се развиват и усъвършенстват, а с това и начините за предаване на информация от една стана, от друга – се създава конфликт между начина на преподаване и начина на усвояването на новите знания. Необходимостта от знания като стратегически ресурс налага трансформация на традиционното функциониране на учебния процес.

Образованието в съвременните условия все по-трудно задоволява изискванията, които се поставят пред него. Неудовлетворението от образованието нараства и поради това, че образователните системи не отговарят изцяло на развитието на индивида и на обществените отношения, както и на ускореното развитие на технологиите.

Може ли дистанционното обучение да замести тези взаимоотношения?

Отговорът е „да“. Може.

Дистанционното обучение, въпреки определените слабости, а предвид, че още е неизвестно и непопулярно, често изборът се разглежда като временно решение, има достатъчно предимства пред класическото.

Пише: проф. д-р Ванче Бойков

Богатството на образователните модели, подкрепени с модерни образователни технологии е огромно. Новите технологии, преди всичко различните мултимедийни приложения усилват възприемането на учебния материал и позволяват много по-качествено обучение.

Съществуват няколко модела на общуване чрез компютри в дистанционното обучение. Техният вид зависи от това, дали средствата за комуникация са синхронни или асинхронни, какви технологии се прилагат. В илюстративна функция ще разгледаме компютърния модел, разработен от Гили Салмон.

Моделът показва структурата и ритъма на онлайн програмата. Тя включва въпроси за мотивация на участниците, създаване дейности за всяка фаза на програма и определя ритъма на дейностите.

Фаза 1. Подготовка

Първата фаза е от голямо значение, защото от нея зависи по-нататъшната работа и мотивация на участниците в дистанционното обучение. Ролята на ментора е да определи: своята роля, да подчертае важността на комуникацията, да предостави основна информация за програмата и

результатите, които се очакват, да изясни начините за участие и да подготви добро приветствие.

Предпоставките за успешния старт на дистанционното обучение са: отговарящи технически изисквания, използване на технология без притеснение и страх, както и мотивация на участниците за ежедневно отделяне на време за програмата. Мотивацията на участниците от ментора е от решаващо значение, при което се прилагат различни мотивационни стратегии, като например: тон/клима, обратна връзка, възможност на избиране (например, дискусии теми), разнообразие (например, различни видове задачи), образуване на двойки, които си сътрудничат при решаването на задачите и оценка на резултатите.

Фаза 2. Социализация в дистанционното обучение

В дистанционното обучение различаваме три вида социално взаимодействие: между участниците и автора на материала за програмата, между участниците и ментора и между участниците и програмата.

Условия за успешно взаимодействие са: качество на интеракцията, лекота в упот-

ребата на инструментите за комуникация и контрол (участникът може да определи скоростта на програмата, или тя може да бъде определена от ментора).

На този етап освен да насочва, стимулира и окуражава менторът трябва да: осигури помощ, определи темпото на работа с напомняне на календара на дейностите, както и да насърча дискусиите и промотира взаимодействията (чрез модерирани дискусии и промотиране на взаимодействията с подкрепа, лидерство, насърчаване на участниците да контролират обучението, осигуряване на напредък).

Взаимното сближаване на участниците, както и изграждане на връзка, която се характеризира с доверие е от съществено значение. Поради тези причини съществуват индивидуални места за всеки участник, които предоставят софтуерната платформа за дистанционно обучение, при което участниците могат да създават свои собствени уеб сайтове с попълване на информация, която искат да споделят с другите. Инструментите, които поддържат социализацията в дистанционното обучение са: имейла, форумите, личните страници и пр.

Ключови задачи в дистанционното обучение са: запознаването, създаване на микро-общност, в която участниците споделят чувствата си и създават връзки, сформирани на „безопасна“ среда, присъединяване към графика на дейностите.

Фаза 3. Обмен на информация

Когато става въпрос за дистанционното обучение, всяка програма съдържа материали в полезни линкове, необходими за решаване на зададените задачи. Потребителите обикновено със собствени

темпове проверяват необходимите материали. Като се има предвид, че програмите са основата на съвместна работа, участниците заедно споделят полезните материали във форума или чрез електронната поща.

Менторът на този етап фокусира участниците върху източниците с най-голямо значение и помага в независимото търсене на информация, да я архивират, обработят и изпълнят задачата, която се изисква от тях. Упражненията, в които менторът дава текст със задача да го обобщат в няколко изречения или ключови думи може да бъде много полезен по-късно в работата с материали.

Фаза 4. Структуриране на знанието

Може да се каже, че структурирането на знанията е стимул или „искра“, която предлага менторът под формата на информация, предизвикателство, дилема или проблем. Участникът отговаря на стимула, като изразява личното си мнение на базата на опита. Трябва да се отбележи, че е необходимо да се създадат дейности, с които се развива критично (анализ), креативно и активно мислене.

На този етап задачите на ментора са: да води дебат, да отвори нова глава в дебата, да намира ключови думи в отговорите, да обобщава и публикува възможните решения, да води дискусията за решения. Задачата на участниците е помежду си да обогатяват своите знания чрез дебати.

Фаза 5. Развитие на знанието

Менторът управлява дейностите, така че участниците в програмата на дистанционното обучение да развиват критично мислене, да проявяват контрол и отговорност за учене, както и да прилагат усвоените знания в ежедневни-

ето или в живота. Задачата на ментора е постоянно да насърчава участниците да разсъждават за ученето и опитите.

Един от важните педагогически аспекти излиза на преден план – на учащите не се предлагат готови знания (ноу-хау), не се изисква свободно възпроизвеждане на съдържанието. На учащите се дават елементи, необходими за придобиване на знания чрез мотивация, проявяване на инициативност, креативност, насърчаване за взимане на решения, използване на метода „опити и грешки“.

Училището без стени може да е шанс за запазване на съществуващата образователна система от една страна и запазването на езика, културата и традицията на онези, които са напуснали пределите на родината си. Родителят или настойникът на ученика, респективно ученикът и студентът може да избират публично или частно учебно заведение, да се образоват класически или дистанционно.

Увеличението на достъпа до образованието може да подобри цялостно здравето и дълголетие на обществото, растежа на икономиката и дори да подобри борбата срещу климатичните промени.

За осъществяване дистанционната форма на обучение са нужни изчерпателни реформи. Училищата са в капана от 19-ти век, учителите от 20-ти, а учениците принадлежат към 21-ви век.

Дистанционното обучение обещава да бъде по-ефикасно и по-евтино от паралелните процеси, но развитието на мрежата, поддръжката и софтуера могат да станат много скъпи доколкото училището разчита само на тази образователна форма и се опитва радикално да се адаптира към нея.

(Краи)

В галерията в Димитровград

Изложба с творби от миналогодишния пленер „Сичево“

За любителите на изобразителното изкуство в Димитровград – няма зима! Галерията „Методи Метод Петров“ май започна да работи „по турбо системата“. Преди броени дни бе открита изложба с картини, сътворени по време на миналогодишния пленер в Сичево. Експонирани бяха творби на следните художници: Ана Видмар от Любляна, Весна Бегович от Подгорица, Соня Спироска Остоич от Баня Лука, Миролуб Джорджевич от Ниш, Мая Тодич от Грачаница, Милош

Милосавлевич от Скопие, Гюро Радонич от Ниш, Зоран Граовац и Александър Раконяц от Белград, Габриела Вароши и Лайош Вег от Будапеща и Росен Тошев от София.

Преобладаващата техника, с която са изработвани картините, е масло върху платно. Що се отнася до мотивите – има пейзажи, композиции, чертежи... Както вече е известно, пленерът в Сичево е най-старият в Сърбия. Създаден е от известната художничка Надежда Петрович

през 1904 г. и се е провеждал до 1912 г. Възобновен е през 1964 година.

В галерията в четвъртък на 28 февруари бе открита поредна изложба. Става дума за изложба с фотографии от конкурса, който преди известно време обяви местната неправителствена организация „Балкан АРХитрав“, която залага за опазването на архитектурното наследство в Димитровградско.

Б. Д.

ОЧИ

Елизабета ГЕОРГИЕВ

Нямам доверие на тези очи.

Когато не са с мен, те не са мои.

Може би звучи странно, но в тези думи е скрита истината за моите сънища и моя път. Те, тези черни блестящи очи, които имам от деня на раждането си, понякога ми обръщат гръб и стават диви и тайнствени, отдалечават се от мен. Леко и свободно се усмихват, палаво хвърлят искри и се губят... в хоризонта. Отиват далече, толкова далече, че аз изобщо не зная за тях. Забравям ги...

Интересно чувство е, когато гледаш, гледаш в далечината, знаеш, че имаш очи, а не виждаш. Всичко става толкова тайнствено около теб, толкова слабо и неграмотно поради една проста причина - очите не те слушат.

Всичко става ето така.

Сутрин когато стана и се погледна в огледалото, докато лицето ми е все още мокро от водата, която има намерение да ме събуди, аз се виждам в блестящата повърхност на вълшебния предмет. Виждам миглите си, черните, малко надути очи, полуотворените уста и няколко капчици вода, която несръчно се движи по прозрачната ми кожа.

Отведнъж всичко това изчезва.

Къде? Не зная.

Просто се изпарява с последната капчица на челото ми.

Сега виждам гора, прекрасна зелена гора, окъпана в светлина. Затварям очите си и отново ги отварям. Не ме слушат. Чувствам как подскочат под клепачите ми, сякаш се смеят. Сега отново виждам себе си, по някоя залутала се капчица и подпухналите си очи.

Очи лъжовни, черни, непослушни, тайнствени очи...

Гледам се така няколко мига, опитвайки се да не затварям клепачите... И те са подпухнали...

Хубаво, много хубаво... Не, по-хубаво ми е, когато гледам гората... Толкова мирна и далеч е от мен. Клепачите се спускат леко, нежно, отново се отварят и ето - гората е тук, красиво блестяща и само моя, понеже аз единствена я виждам. Чувствам, че зелените листа са завещанието ми към собствената ми душа. Аз съм собственицата на тези златни листа, аз - жената, детето и дяволът с тайнствени очи...

Преди няколко години гледах през прозореца улицата окъпана с дъжд и бързащите минавачи, които, без да се обръщат, вървяха всеки по своя път. Отведнаж се появи Той. Ходеше като сянка, като призрак, недокосвайки със стъпалата си бетонната площадка. Приличаше на светец от старите икони, окичен с лунна светлина. Разбрах още, че е само мой и тази мисъл като червей започна да дълбае душата ми.

Само ти го виждаш, Мони!

Единствена ти го виждаш!

Тогава много силно заобичах очите си. Ако някога ги мразех, че не са сини, сега толкова силно ги заобичах, че не исках да ги крия зад клепачите. Те трябва да бъдат винаги отворени и само мен да слушат.

Божичко! Колко са красиви! Има някакви вълшебни искри в тях, които се развеселяват, когато Той влезне в погледа ми. Тогава очите ми започват да блестят, стават звездички, които виждат онова, което иска да види сърцето ми.

От този ден очите ми се хранеха с мечтите ми. Ставаха все по-силни и по-силни. Виждаха само хубави неща и Него. Паяжината на ежедневието не криеше слънцето. То се провличаше между косите на непознатите хора, между пръстите, търсещи въздух, между клоните на безбройните дървета и докосваше очите ми, викайки Него.

Той (така се казваше), идваше тихо, полека и винаги тогава, когато не се надявах. Беше като облак, облечен в светлина и винаги се усмихваше. Приближаваше към мен, гледайки ме право в зениците ми, изписвайки прекрасна арка от желания над веждите ми и заставаше толкова близо, че исках да го докосна. Но тогава той страхливо се отдръпваше и се отдалечаваше като вятър. На неговото място оставаха пръстите ми, които го търсеха. Струваше ми се, че ми говори: „Недей ме докосва! Утре няма да ме има! Можеш само да ме гледаш и само до тогава ще съществувам!“

Тази черна действителност и тези неказани думи ме плашеха. С часове плачех и се опитвах да приема това реално и леко. Мразех очите си - лъжци и говорех, че ще ги променя.

Ще отида в очния магазин и ще кажа: „Моля ви се, един чифт очи!“

Но вчера той отново дойде. Беше прекрасен. Ходеше като призрак, недокосвайки земята. Само мой призрак! Любимият ми призрак. Дойде до мен толкова близо, че виждах зениците му и очите ми в тях. Протегна ръка към мен и прошепна: „Винаги ще съм с теб, самодиво!“

Аз затворих очите си. Не исках думите да спрат. Не исках очите да ме слушат, нищо не исках. Исках само да сънувам и като в нежна пещера да потъвам в Неговите милозвучни думи. Исках... Желанието ми дълбаше очите на всеки нов ден, превръщаше се в русокосо ангелче с дяволска кръв и открадна спокойствието ми.

„Винаги ще съм с теб, самодиво.“

Колко много вярва в едно изречение. Не, в една дума, „самодиво“. Отведнъж моя уютен и топъл сън - златен облак се прекъсна от някакъв звън. Телефонът - тази глупава машина за намиране на мечтаещи хора. Не исках да вдигна слушалката, но очите ми сега бяха отворени и него вече го нямаше. Мразя, мразя този телефон-убиец! Поиска ми се да го плесна и да го нараня, но какво тогава.... Сама съм. Телефонът спря да звъни.

Отново тишина. Глупава и празна тишина. Очите ми хващаха полумрака на дъждовния ден, който нахално искаше да влезне в стаята ми. Сега нещо затрепери в мен. Кой беше на телефона? Кой ли беше? Той? Вероятно не! Но облакът, и духът, и вятърът, и дъждът, и вратата, и очите, и... Може би те получиха неговото тяло и поискаха да ми се обадят.

„Ало! Самодиво, ти ли си?!“

Отново затворих очите си.

„Сретенски орден втора степен“ за театъра „Христо Ботев“

Подтик за още по-усърден труд

По случай Деня на държавността на Сърбия президентът Александър Вучич връчи „Сретенски орден втора степен“ на димитровградския театър „Христо Ботев“. Същото признание получиха още 60-ина видни личности, водомства и институции в Сърбия, дали принос за възхода на страната в културната и други сфери.

Признанието на 15 февруари в сградата на Президентството на Сърбия прие директорът на Центъра за култура в Димитровград Николайча Манов, в рамките на което водомство работи и театъра „Христо Ботев“. С него бе и ръководителят на театъра Делча Гигов.

И двамата се обърнаха към журналистите на пресконференция, организирана в галерията „Методи Метод Петров“ на 18 февруари. Манов сподели, че в Центъра за култура и в театъра изпитват голямо задоволство от факта, че са получили това изключително признание. Добави, че то представлява голяма чест и за

всички жители на общината, както и за представителите на българското национално малцинство. Констатира, че присъждането на признанието е знак, че Сърбия уважава малцинството.

Делча Гигов сподели, че ордена възприема като награда за дейността на поколения хора, които са работили в театъра. Сподели, че Димитровград до голяма степен е станал познат и по театралната дейност.

И двамата изтъкнаха, че признанието представлява задължение за театъра да продължи да работи успешно. То, както казаха, вече е голям мотив на настоящото поколение театрални дейци да продължат да подготвят добри представления.

Нека да припомним, че през януари т.г. се навършиха 130 години от създаването на театъра, съответно от изпълнението на първото му представление.

Б. Д.

На конкурс за фотография в Пирот

Трето място за фоторепортера на портал ФАР

Младият фоторепортер на портал ФАР Стефан Павич спечели трето място в конкурса за фотография, който под наслов „Грижата (безгрижието) за културното наследство“ за 16-ти път обяви Музейят за Понишавието в Пирот.

На фотографията се вижда Паметникът на Нешков връх при изгрев слънце. Фотографиите от тазгодишното издание на конкурса неотдавна бяха представени в галерията в рамките на пиротския музей.

„В същия конкурс участвах и миналата година, но

за съжаление нито една моя фотография не бе представена на изложбата, а камо ли да е наградена. Тази година изпратих по-добри фотографии и спечелих трето място. Драго ми е, че участвах, това бе поредния ми положителен опит в занимаването с фотография. Ще участвам и следващата година“, заяви фоторепортерът пред колежката си Теодора Петрова, която го „награди“ със статия в портала, в който и двамата работят.

Б. Д.

Срещи и разговори – Донка Николова, специалист по български език и литература от България на “мисия” в Димитровград

Царибродчани са писмени хора!

* Г-жо Николова, разбрахме, че Министертвото на образованието на Р България Ви е изпратило в Димитровград със задачата да помогнете на местните учебни заведения и други ведомства да повдигнат на по-високо ниво познанията по български език и литература. Справяте ли се успешно с възложената Ви от посоченото министерство „мисия“! Каят ли Ви от заведенията и ведомствата, съответно – търсят ли Вашата помощ? Или, ако искате да формулираме въпроса ни още по-простицко и по-конкретно, имате ли много работа тук?

- Когато една работа може да се определи като „мисия“, никога не е много. Още в първия ден от моето пребиваване в Цариброд или Димитровград имах щастливата възможност да се запозная с хората, чийто труд определя настоящия и бъдещия културен облик на града: директорките на двете учебни заведения – г-жа Снежана Симеонова и г-жа Катарина Симеонова, представителя на Дома на културата – г-н Саша Костов, г-н Деян Милев – общински съветник по въпросите на образованието и информирането, и председателя на Общинския съвет – г-н Зоран Джурев. Тяхната подкрепа и взаимното желание нашето сътрудничество да носи видими резултати, определят работата ми вече трети месец.

Преди началото на учебната година ме поканиха да се включа като редактор и преводач на документацията за участие в два международни проекта на Спортно-туристическия център „Цариброд“. По-късно този опит ми бе много полезен, когато за съдействие по международен проект се обърнах към мен и от Гимназията „Св. Св. Кирил и Методий“. Ще съм истински щастлива проектите да получат шанс за реализация, защото усилията на организаторите и младите хора на Цариброд заслужават тази подкрепа.

Чувствам се част от колектива на гимназията, където ежедневно имам възможност да се срещам с колегите, които преподават на български език. Обменям с тях информации за методиката на преподаването, организацията на учебния процес, търсим решения на въпроси, свързани с обезпечаването на материали на български език, спецификата на учебните програми, преждам част от документацията, необходима за паралелките, в които обучението се води на български език. На г-жа Снежана Симеонова и на целия колектив на гимназията искам

да благодаря за доверието и сърдечността, с които ме приеха! Изпитвам огромно уважение към професионализма и отговорността, с които изпълнявам своя учителски дълг!

През тази учебна година в ОУ „Христо Ботев“ въвеждат двуезичен модел на обучение. Този факт определя и началото на съвместната ни работа: директорката на училището – г-жа Катарина Симеонова, ме помоли да превода ключовите понятия по различните предмети, които задължително трябва да бъдат усвоени на български език. Последваха покани за участие в репетициите – за откриването на учебната година, за гостуване на празника, посветен на първолаците, за съвместна подготовка на Деня на народните будители – все свидни и вълнуващи преживявания с малките царибродски ученици, с всеотдайния труд на техните учители! Ежеседмичните срещи с преподавателите по български език и литература – г-жа Албена Котева и г-жа Лиля Соколова, са винаги конкретни, целенасочени, свързани с проблеми на преподаването и общото развитие на учениците, като носители на езика и културата на българския народ. Вярвам, че тази наша работа е от взаимна полза!

Повод за вънуващи дни, разговори и изследователска радост бе предложението да подготвя представяне на сб. „Малко езиковедие“ на г-н Властимир Вацев. Госпожа Албена Милева – библиотекар в библиотеката „Детко Петров“ и редактор на сборника, ме свърза с автора и организира прекрасна творческа вечер. Моят кратък коментар за тази среща – с автора, с неговото семейство и с гостите на представянето, нека да бъде и финален отговор на Вашия въпрос: Мисля, че имах голям късмет!

Продстои ни много работа!

* Споделете пред читателите на „Ново Братство“ Вашата оценка по въпроса говори ли се „добър български език“ в Димитровградски край? Молбата ни е отговорът Ви да бъде най-искрен!

- В Цариброд се говори прекрасен български език! Знаем, че този отговор ще изненада всички, но аз съм категорична: мелодичен, старинен, мил за ухото и сърцето на всеки филолог, северозападен говор на българския език звучи по улиците, в магазините и заведенията на града! За съжаление аз не владея този говор и прибягвам до книжовната норма във всекидневното си общуване. Винаги ми отговарят на книжовен български език. Поразително бе да срещна на петъчния селскостопански пазар много по-възрастни от мен хора, които, щом чуят речта ми, заговарят на безупречен български език, без никакъв акцент!

Местният говор се е превърнал в прибежище, в място злочно за хората от този регион и за този техен избор има толкова много основания! Териториалните говори на всеки език са

неговата лексикална съкровищница, музей на „езикови фосили“, съпоставим на значимост с най-богатите природонаучни музеи по света.

Говорите обаче – териториални и социални, са несъвместими с писмената книжовна норма, с езика на науката и литературата. В това отношение има основания за забележки и стажуване при класиците на българското слово. Владеенето на писмената и устната книжовна реч е мярка за образоваността на всяка личност. Когато обучението се осъществява на книжовен език, неизбежно е книжовната норма да се наложи като средство за ежедневно общуване.

Царибродчани са писмени хора! Аз не познавам друг град с размерите на Цариброд, който да може да му съперничи по брой на издадени книги. Впечатлена съм от творческата енергия, от съзнанието за родова и историческа памет, които отличават хората от този регион!

* Според Вас препятства ли говора на българското население тук при успешното му усвояване на българския правописен език?

- Местният говор не е препятствие, а е богатство! Сферата на употреба на местния говор може би е логично да се ограничава през годините. В това отношение ролята на медиите и институциите е ключова, поделена с отговорността на родителите и учителите, защото овладяването на книжовния език е условие за път в големата наука, задължителен етап от задълбоченото изучаване на всеки чужд език.

Знанието на родния език и родната култура гарантира емоционалната и психическата устойчивост на личността, приобщава поколенията към многовековния живот на културния ни елит.

* Как Ви харесва Димитровград? С няколко изречения как бихте го очертали?

- Димитровград за мен е преди всичко хората, с които ме срещна. Що го свързвам неизменно с г-жа Снежана Симеонова, която е моята опора от дните преди да пристигна в Сърбия, и в дните, когато трябваше да се устроя с жилище, и когато бе трудно да се открие формулата за моето трудоустрояване. Помогна ми да направя първите си запознанства, да градя планове за сътрудничество, да вярвам в успеха на начинанието!

Димитровград е и много други хора, които ми предложиха приятелството си, безрезервната си помощ, които проявяват разбиране и такт и споделят с мен тревоги, спомени и надежди, с които обмисляме сътрудничество!

Благодаря от сърце!

Димитровград за мене е докосване до историята – възможност за среща с духовността на средновековни и възрожденски светилища, нови автори и творби, възможност да усетя хладния похват от недоизказаното и болезнено живеене на границата и с граница в сърцето и ума...

Цариброд е ждрелото на Ерма, невероятните пейзажи на Висок!

* Накрая, кажете ни нещо за Вас?

- Родена съм в малък град, разположен в полите на прекрасната Странджа планина, на дваеста километра от Бургас. Атмосферата на морския град ме формира като личност. Завърших Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“. Магистър съм, учител по български език и руски език. Живея и работя във Велико Търново. Девет години съм работила като преподавател по български език и литература, командирован от МОН на Р България в Украйна. Последната ми месторабота бе в Американския колеж „Аркус“ в град Велико Търново, където бях преподавател по български език и литература и в международната IB програма.

Имам публикации, посветени на българската литература и родноезиковото обучение в чужда езикова среда, в украински, руски и български научни издания. Публикувала съм интервюта, методически материали и обзорни статии във в. „Роден край“, Одеса, както и в алманах „Родолубец“. Редактор съм на сборник „Български народни песни от Приазовието“, събрани от Оксана Червенко, на сборник с разкази и импресии „Снегопадане“ на Цвета Караиванова, на ученическите сборници с приказки и есета „Седмият дом на чифлика“ и „Добро чудо“.

Определям себе си като читател, с удоволствие бих останала вечен студент, но стана така, че цял живот преподавам, и много се старая да бъда доволна от това, което правя.

Разговора проведе: Б. Димитров

146 години от
гибелта на Левски

Театрално представление „Разпътът“

По повод 146 години от гибелта на Апостола на свободата Васил Левски в Димитровград гостуваха българските артисти Христо Мутафчиев и Веселин Плачков, които изнесоха театралния акт „Разпътът“.

Тематиката на постановката се отнася до разпита на Левски от страна на турския съд. Ролята на Апостола изпълни Плачков, докато Мутафчиев превъплъщаваше образа на турския съдия.

Спектакълът продължи 40-ина минути. Публиката го прие топло и двамата артисти награди с продължителни аплодисменти.

Б. Д.

Още една забележителна годишнина

1150 години от упокоението на Константин-Кирил Философ

На 27/14 февруари се навършиха пълни 1150 години от кончината на великия славянски просветител Константин-Кирил Философ. Личност, чието име е записано в небесата, и годишнина, която вдъхновява и същевременно задължава да бъде тачена и помнена от поколенията. Константин Философ и брат му Методий са светилата на славянския род, станали негови просветители и първоучители.

Константин-Кирил Философ е един от най-образованите, ако не и най-ученият мъж на своето време и никога по-добре от него не е могъл да просвети цял народ като му даде не само писменост и просвета, но и светлината на истинското божествено учение - дело с неизразимо голяма важност. И това не е станало само поради перфектния му ум и възможно най-добро обучение за времето си, а защото е бил истински отда-

ден на служба Богу и това е било неговото истинско вдъхновение. В предсмъртната си молитва самият той изрича: "Отсега вече не съм слуга нито на Царя, нито комуто и да е било на земята, а само на Бога Вседържателя. Не бях, но бидох и ще бъда во веки веков. Амин." Политическите му мисии при сарацините и хазарите са изключителни, но зад външната фасада на посланик на империята, изворите без изключение разкриват дълбочината на една истинска християнска отдаденост, която няма нищо общо с политиката на Византийската империя за "християнизация" на околните народи. И това е, което е най-истинско и водещо в целия му живот. Другото е второстепенно и създаващо външните обстоятелства за изпълнение на върховната мисия: създаването на славянската християнска азбука.

Ето какво научаваме от неговото житие: Константин Философ, наречен в монашеството Кирил, произхождал от знатни родители Лъв и Мария, солунски славяни. Високото положение на бащата и богатите дарования на момчето отворили вратите на знаменитата Магнаурска школа в Цариград, където Константин учил заедно с децата на византийските царе и боляри под ръководството на известни учители и на учения Фотий, бъдещия цариградски патриарх.

Завършил образованието си с прозвището Философ, той бил назначен за патриаршески библиотекар и преподавател по философия. На него били възлагани и разни поръчения от обществен характер. Омръзнала му суетата на тоя свят и Константин избягал тайно в манастира на малоазийския Олимп при своя брат Методий, където именно

извършил в пост и молитва приснопаметното си дело - да създаде славянска азбука и да преведе свещените книги на Православната църква на разбираем език.

Облечен в такова всеоръжие, той с брата си бил изпратен от византийския император Михаил III в славянските страни Моравия и Панония, за да спечели за християнството тамошните славяни чрез бащиния им език. Но чувствително били засегнати интересите на тамошното местно германско-латинско духовенство. То било враждебно настроено към славянския език и започнало борба против тях.

На двамата братя - славянски просветители, се наложило да се отправят в Рим и да защитят своето дело от враговете пред самия римски папа. В Рим Константин Философ тежко заболял; бил постриган в монашество с името Кирил и подир 50 дни починал на

14 февруари 869 година. Сам папа Адриан извършил погребението му в църквата "Св. Климент Римски".

Житието на св. Кирил било написано от св. Климент Охридски при непосредствено сътрудничество на брата на Кирил св. Методий, Моравски архиепископ. А думите, с които го приключва са следните: "И така, тази пречестна уста се яви като някой серафим, прославяйки Бога, и чрез нея ние познахме триставаия Бог - Отец и Син, и Свети Дух."

Един от най-блестящите умове на българската литература Черноризец Храбър в своето съчинение "За буквите" е записал: "Българската книжовност е свята, защото свят мъж я е сътворил" и да съзнаваме, че притежаваме една културна, научна и литературна ценност, която достойно ни представя пред света.

Подготви Д. Христова

Шабан Шаулич 1951-2019

Тъжната новина за смъртта на певеца Шабан Шаулич при катастрофа в Германия на 17 февруари направи безутешни много фенове на певеца. Шабан Шаулич обичаше да се шегува, че е „най-добрият футболист сред певците“, защото е играл в „Железничар“. Наричат го Кралят на сръбската музика, а той за себе казваше: „Аз просто правя това, което обичам и което най-добре умея! Много обичах футбола, но наред с това и песента! Накрая тя надви и аз ѝ се посветих изцяло!“

Миналата година през декември месец той се сбогува с българската си публика на концерта в зала „Армеец“, където се събраха 22 000 души. Той беше любимец на българската публика.

В Босилеград миналата година през октомври месец заедно с дъщеря си Илда Шаулич изнесоха концерт, на който се събраха фенове не само от Босилеградско, но и от съседните общини в Пчински окръг и от Република България.

Шабан Шаулич има издадени над 33 албума. Од 1975 г. сам пише и композира песните си. Творчеството му е изпълнено с най-емоционалните теми на човешкия живот - любовта, тъгата, загубата, самотата. Такива емоции леко намираха своя път до публиката, тъй като в песните му е изпята душата на всеки един од нас.

Шабан Шаулич е роден 1951 г. в Шабац. За първи път се качва на сцената като 8-годишно момче. Първата си плоча записва на 17, която го осъзна че е една малка звездичка и популярността му нататък ставаше само по-голяма.

Поклон пред паметта на любимеца на Балканите.

С.Дж.

По повод Националния празник на България

„Дни на българското кино“ в Ниш

В Нишкия културен център от 1 до 3 март ще се проведе традиционното мероприятие „Дни на българското кино“. По този повод генералният консул на Р България в Ниш Едвин Сугарев и редакторът на филмовата програма в Нишкия културен център Деян Дабиич на пресконференция в консулството оповестиха следните събития.

В голямата зала на Нишкия културен център (НКЦ) на 1 март ще се състоят две събития - вечер, посветена на мартеницата, и прожекция на сръбския филм „Южен вятър“ с участие на популярият български актьор Ивайло Захариев, известен на сръбската публика като „доброто ченге“ Мартин от сериала „Под прикритие“. Той ще бъде и специален гост на първата вечер.

На 2 март публиката ще може да види документалния филм „Пазители на културното наследство“, дело на Дарко Аначков от Българо-сръбския център във Врания, и един епизод от сериала „Нашенци“, посветен на известната сръбска актриса Паулина Манов, по потекло от Цариброд.

Денят на Освобождението на България от османското иго - 3 март, ще се отбележи с една прекрасна инициатива „Събуждане с хоро“. От 12 ч. всички присъстващи ще могат да се хванат в хоро в НКЦ. Същата инициатива ще се проведе в Цариброд, Босилеград, Врания, Зайчар. В Ниш тя ще бъде организирана от сдруженията „Цариброд“, „Балкан“ и „Рила“.

На същия ден от 18:30 ч. ще се състои прожекция на

филма „Пътуване към Йерусалим“, на българския кинорежисьор Иван Ничев, известен и с филмите за Бай Ганьо.

След филма във фойето на Нишкия културен център Генералното консулство в Ниш ще даде коктейл по случай Националния празник на България.

Прожекциите на филмите са от 18:30 ч., а както и предишните години входът е свободен.

На пресконференцията освен за „Дните на българското кино“ генералният консул Едвин Сугарев говори и за двустранните отношения между Сърбия и България и посочи, че миналата година е най-успешната в развитието на отношенията между двете страни през последните десетилетия.

С.Дж.

Започна обществена дискусия по Проекта за медийната стратегия

На 22 февруари в Ниш в помещенията на Общинския съвет се проведе дискусия за приемането на медийната стратегия. Дискусията откри Деян Стоянович от Министерството на културата и информиранието, председател на работната група за медийна стратегия.

„Това е втората кръгла маса от обществената дискусия,

която продължава до 1 март. В съответствие с програмата, приета от комисията, предвидени са общо 4 дискусии. Очакваме разискванията да бъдат конструктивни по време на срещите, но и по електронен път, където всички заинтересовани граждани ще могат да изпращат свои забележки и предложения. На уебсайта на правителството има банер,

който във всеки момент осигурява достъп до всички информации, свързани с тази дискусия“, каза Стоянович.

Преди обществената дискусия в Ниш такава бе проведена и в Нови Сад по Проекта за медийната стратегия, а до 1 март ще се проведат още две - в Чачак на 25-ти и в Белград на 27 февруари.

С.Дж.

Поглед към миналото

Георги Димитров в Цариброд

(или Възвръщането на старото име на града като повод)

* Въпросът е актуален и затова хайде малко да се позанимаваме с него. Димитровград не стана „напълно“ Цариброд, но тези дни стана, грубо казано, поне с 50 на сто Цариброд. На сръбския административен език и нататък ще е Димитровград, но на български език и административната терминология на този език официално ще е Цариброд. Някои казаха, че става дума за компромис. Както и да е, за нас това и не е важно, тъй като първичната ни цел тук и сега е да си припомним защо Цариброд 68 години бе Димитровград? На чие име бе назван?

Комунистическият водач на България Георги Димитров е минал през тогавашен Цариброд, а днешен Димитровград на 27 юли 1947 година. През града, който няколко години по-късно (през 1950 г.) „на неговия лик и дело“ е назван Димитровград, известният другар е минавал с влак и то по път за словенския курорт Блед, където са подписани прословутите „Бледски спознания“ между тогавашна Югославия и България. Тези документи по това време са представлявани като исторически и за двете комунистически страни.

За минаването на Георги Димитров през Цариброд били информирани само членовете на тогавашния клон на комунистическата партия в Цариброд, но не и всички граждани. На партийните дейци била съобщена информацията да не споделят пред други граждани за това, което предстои. Предвидено било Димитров на гарата в Цариброд да говори на митинг. Подготовките за посрещането му били в най-строга тайна. Два дни преди посрещането се провело събрание в Околийския комитет на ЮКП за Царибродска околия. Комитетът тогава се наричал жаргонно „деветнаесет“, тъй като стационарният телефон там бил именно с този брой. Тогавашният шеф на УДБ-ата (акроним за сръбската тайната полиция от това време) в Царибродско Васил Станков Ленко съобщил на другарите новината, че през Цариброд ще мине Георги Димитров, че ще се състои митинг, и им дал напътствия, какви мерки по сигурност трябва да се предприемат. Една от дейностите била и тази да се определят партийни активисти, които

в деня на посрещането на Димитров да се отбият в определени димитровградски села, в тях да организират събрания с членове на Комунистическата партия и след това да ги поведат организирано до гарата в Димитровград, където да посрещнат Георги Димитров и да присъстват на митинга. Така и станало. На партийците било заповядано на никого, включително и на най-близките членове на семейството си, да не казват какво събитие предстои.

Когато „коза пази зелето“ (злата участ на неизвестен местен партиец)

Но ден след събранията в „деветнаесет“ новината вече се прочула из града и цялата околия. От приятел на приятел новината се предавала с уговорката – „само на теб го казвам, недей да казваш на други“. УДБ-ата получила задача да разкрие кой пръв съобщил секретната новина. Бързо намерили виновника. Това бил един партиен активист, който новината за посрещането на Георги Димитров споделил пред жена си, но я предупредил да не я разпространява. Оказало се обаче, че нещастният партиец на „коза доверил да пази зелето“! Тя споделила информацията пред множество жени в махалата и новината мигновено се разпространила из целия град. Горкият активист моментално бил изключен от партията. След Резолюцията на ИБ-то бил вкаран в затвора, където се самоубил.

Едната (комунистическата) версия за престоя на Димитров на гарата

Някогашният журналист на в-к „Братство“ и хроникьор Богдан Николов в една статия за вестника, публикувана през 1996 г., за посрещането на Георги Димитров в Цариброд пише следното: „Подготовките за посрещането на Димитров бяха успешно завършени. Младешките подготвиха афиши за всяко село и огромни транспаренти за града. Към обяд на 27 юли в града започнаха да се стичат хора от всички краища на околията. Това беше най-големият митинг в Цариброд след освобождението. Според протокола Димитров говори от прозореца на вагона. На перона влезнаха само определени лица, членове на масовите организации - Народния фронт, Антифашисткия

фронт на жените, Комунистическата партия и Съюза на комунистическата младеж.“ Николов записал и следните редове: „Хората от някои села не само, че не видяха Димитров, но не видяха и влака. Няколко хиляди граждани задръстили главната улица, тогава и главна магистрала, от Стрoшена чешма до Лукавашка бариера“.

Когато влакът пристигнал на перона, Димитров и неговата делегация били приветствани от председателя на местния клон на Народния фронт Илко Младенов. Партизанката Костадинка Гогова (известна и като Коца Партизанката) на Димитров поднесла букет с цветя. Той се обърнал към царибродчани със следните думи:

„Драги братя, царибродчани! От името на българския народ и на неговото правителство, както и от мое лично име, благодаря най-сърдечно за това искрено посрещане и за вашите горещи поздравии. Вие представлявате една жива част, която съставя съединителното звено между двете братски славянски страни. Вие сте живия мост между София и Белград. Ваше благородно задължение е да пазите този жив мост от всякакви предатели, провокатори и врагове на славянството, да укрепвате този жив мост от ден на ден. В оня момент, когато по волята на народите на Федеративна народна република Югославия и на Народна република България тази граница няма да ни разделя, а завинаги ще ни свързва, няма да има сила под небето, която може да разруши това наше българо-югославско и югославско-българско братство!“

Насъбралият се граждани с въодушевление приели думите на Георги Димитров и викали „ура, ура...“

След престой от 15 минути специалният влак с делегацията на България начело с Георги Димитров потеглил към Ниш. Речта на Димитров на сутрешния ден била написана на големи платна и поставена в града.

Втората (май и достоверната) версия за това дали Димитров е излизал от влака или не

Според комунистическата версия за престоя на Георги Димитров на гарата в Цариброд излиза, че той не е слизал от влака, а речта си е произне-

съл, стоейки на прозореца на вагона, в който е бил.

Комунистите дори говориха, че по време на посрещането се случил, както те го оценили, „инцидент“ - когато местният лекар Костантин Гоцев излязал пред вагона, в който бил Георги Димитров, и настървено настоявал с него да се ръкува. С комунистическия водач на България д-р Гоцев, който бил един от най-старите комунисти в Царибродско, се познавал още отпреди Втората световна война. Димитров протегнал ръка към Гоцев, той пристъпил още по-близо до вагона и се ръкували. Това не било предвидено с протокола.

Племенницата на д-р Гоцев, Мария Гоцева, която живее и работи в София и която се интересува и изследвала неговия живот и дело, има обаче и доказателства, че все пак не е било така, както го описвали комунистите. Освен снимка, на която се вижда как Георги Димитров е слязъл от влака и е рамо до рамо с д-р Гоцев, тя намерила и записки на лекаря от посочения период, в които той между другото набележил, че когато Георги Димитров пристигнал с влака на гарата в Цариброд, той самият не бил там, а Димитров поискал да се види с него, като партийците на гарата попитали: „Къде е доктор Гоцев?“ Партийците веднага заповядали на група „другари“ да намерят д-р Гоцев и да го доведат на гарата. Доктора дори го носели дотам, въодушевени от факта, че юнакът от Лайпцигския процес лично го познавал и пожелал да го види.

Съдбата на д-р Гоцев след това била много тъжна. Димитров умира в санаториум в Москва на 2 юли 1949 г., „братството между сърбите (югославяните) и българите“ бързо паднало в забравата, а доктора по време на Резолюцията на ИБ бил принуден да избяга в България, за да спасява главата си. В Цариброд му конфискували родната къща, която едновременно била и

поликлиника, и я превърнали в седалище на местния клон на комунистическата партия.

Една от „грешките“ на д-р Гоцев била и това, „че се познавал лично с Георги Димитров“.

Дотук за посрещането на Георги Димитров в Цариброд. Остана само на онези, които предпочитат Димитровград, да честитим „оцеляването“ на това название, а на онези, които предпочитат Цариброд, да честитим възвръщането на старото название. Или, както казва народната поговорка, „и вълкът сит, и овцете цели“.

Б. Димитров

Димитровград

Делегация на „Национален фронт“ посети КИЦ и основното училище

Делегация на парламентарната група „Национален фронт“ в българския парламент начело с Валери Симеонов пребивава в Димитровград. Гостите най-напред посетиха КИЦ „Цариброд“, а след това и Основното училище „Христо Ботев“. Бяха придружени и от генералния консул на Р България в Ниш Едвин Сугарев.

В КИЦ-а делегацията изрази готовност и нататък да провежда дейности с цел заякване на ведомствата от този вид в Сърбия. Домакин на гостите бе ръководителят в КИЦ „Цариброд“ Далибор Миланов. В основното училище бе разговаряно най-вече за това как да се подобри учебния процес на български език. Представителите на българската делегация и консула бяха посрещнати от директора на учебното заведение Катарина Симеонова, както и от някои преподаватели.

Гостите от България и консулт Сугарев при посрещането си на Димитровград положиха венци пред паметника на Васил Левски в центъра на града.

Б. Д.

Нов успех на младата шахматистка Яна

Яна Стоименов, член на Шахматния клуб „Цариброд“, стана победител на 22. Първенство за кадети на Централна Сърбия, което от 14-ти до 17-ти февруари се състоя в Зайчар. Димитровградският шахматен клуб бе представяван от четирима състезатели – Яна Стоименов и Милица Зарков участваха в конкуренцията на момичета до 10 години, Стефан Након – момчета до 10 години, и Неманя Тодоров – момчета до 14 години.

Яна в своята конкуренция извоюва победа, спечелвайки фантастичните 6 точки от 7 партии, съответно 5 победи и 2 ремита. За изключителното постижение тя получи купа и златен медал. На победителския подиум я придружи и съотборничката ѝ Милица Зарков, която зае трето място и спечели бронзов медал. Треньорът Роки Стоименов каза, че Милица според резултатите е разделяла от второ до четвърто място, тъй като е спечелила 5 точки, обаче според допълнителни критерии е заела трето място. Нашите шахматисти се състезавали в конкуренция на 16 момичета, а наредилите се на първите десет места са извоювали участие на държавното първенство, което ще се състои по време на Великденските празници. И момчетата отбелязали добри резултати – Стефан спечелил 4,5 точки от 9 партии и заел 14-то място в конкуренцията на 25-има състезатели, а Неманя със спечелените 4 точки от 9 партии се

наредил на 18-то място сред 26-има състезатели. Общо в първенството участвали около 150 състезатели.

„Резултатите, които постигна Яна и Милица, бяха желани. Сега ни предстои около два месеца да се подготвим колкото може по-добре за държавното първенство, което ни предстои по време на Великденските празници. Огромна напредък в играта бе видян при Стефан Након, липсваше му само една победа да се нареди сред десетте най-добри, но тъй като той е най-младият в тази група, можем да бъдем доволни от класирането му. В конкуренцията

на момчетата до 14 години Неманя Тодоров се бори добре, но в последните два кръга претърпя поражения, което, сигурен съм, се дължи на малкия брой изиграни турнири напоследък. Трябва обаче да подчертаем факта, че в тази категория шахът се играе на много високо ниво“, поясни пред нашия вестник треньорът на ШК „Цариброд“ Роки Стоименов.

На шахматистите пожелаваме успешни подготовки и да ни радват с още много добри резултати и спечелени отличия!

Д. Х.

Регионалната лига по тенис на маса А -1

Поредна победа за босилеградска „Младост“

Босилеградският отбор по тенис на маса „Младост“ триумфира с 4:1 като гост срещу „Пирот 2“ в Пирот в рамките на единадесетия кръг в Регио-

налната лига по тенис на маса А -1.

Две точки за нашия отбор записа Лука Николов, а по една победа спечелиха Никола

Захариев и Братислав Стоименов.

След поредната победа на своя отбор треньорът Никола Талески заяви, че е изключително доволен от резултатите на младите босилеградски тенисисти, които им дават стимул да вървят напред в същия ритъм.

След 11 изиграни кръга босилеградска „Младост“ заема трета позиция с 16 точки - 6 победи и 4 загуби. Начело във временното класиране продължава да е „Топличанин 2“ с максималните 20 точки, а на второ място е „Цариброд“ със 17 точки и един мач по-малко.

П.Л.Р.

Успешен ловен сезон отчета босилеградските ловци

По традиция и тази година Ловното дружество „Сокол“ от Босилеград през февруари организира Ловна вечеря за своите членове. Тържеството се състоя в стола на основното училище в Босилеград, а на него присъстваха около 250 ловци и гости. Гости на Ловната вечеря били и представители на Ловния съюз на Сърбия и на Ловния съюз на Югоизточна Сърбия.

В ловното дружество, в което в момента членуват около 450 ловци, изтъкват, че тазгодишният сезон на дива прасета в Босилеградско, който приключи на 31-ви януари, е бил изключително успешен.

Председателят на сдружението Славко Григоров казва, че през този сезон са отстреляни към 160 диви прасета, колкото са били предвидени в плана и добавя, че някои ловци могат да се похвалят и с отстреляни лисици. Той изтъкна, че са доволни от постиженията на ловците и подчерта факта, че през изтеклия ловен сезон не са се случвали никакви инциденти. В ръководството на дружеството изказват голяма благодарност към Ветеринарната амбулатория „Босилеград“, чиито служители и през този сезон са вършили безплатна провета на месото от убитите диви прасета.

Григоров посочи, че в момента ловното дружество продължава редовните си дейности по поддържане на хранилищата и подхранване на дивеча, поддържане на ловни подслони и др. Той посочи и че в „Сокол“ много внимателно следят всички информации, свързани с болестта Африканска чума и подчерта, че са готови да предприемат всички необходими мерки, които им бъдат наложени от съответните министерства и другите държавни органи във връзка с тази изключително опасна болест по прасетата.

П.Л.Р.

Накратко

ВТОРАТА АКЦИЯ ПО КРЪВОДАРЯВАНЕ за тази година в Димитровград се проведе преди броени дни. Тя обаче не изгълни очакванията на организаторите – Института за кръвопреливане от Ниш и местната червенокръстка организация, тъй като се отзоваха само 16 души.

Следващата кръводарителска акция в Димитровград ще се проведе в края на април.

Д. Ставров

Тъжен помен

На 8 март се навършват 40 ТЪЖНИ ДНИ от смъртта на нашия мил баща, свекър, дядо и прадедо

ВЛАДИМИР РАНГЕЛОВ
от Горна Лисина
(1938 - 2019)

Панихидата ще отслужим на 8 март от 11 ч. на гробището в Горна Лисина.

С много обич и тъга вечно ще пазим в сърцата си хубавите спомени за теб и за твоите добрини! Благодарим ти за всичко! Поклон пред светлата ти памет!

Почивай в мир!

Синовете Иван и Любен и дъщерята Анка със семействата си и могобройни роднини и приятели

Тъжен помен

На 11 март 2019 г. се навършват 40 ТЪЖНИ ДНИ от смъртта на нашия мил

ВАСИЛ ВИДЕНОВ
пенсиониран митничар
(1953-2019)

Панихидата ще отслужим на димитровградските гробища в понеделник (11 март) от 11 часа.

Вечно ще скърбим за твоя светъл лик и добро сърце!
Почивай в мир!

Опечеленото семейство

Афоризми

Симеон
КОСТОВ

- Глупостта е привилегия само на човека.
- Когато будалите те хвалят, значи те хен си.
- За разлика от умния, будалата винаги е доволен от себе си.
- Не съществува закон, който може да спре глупостта.
- И глупакът може понякога да размишлява, но само за глупости.
- Най-много съм зает, когато имам свободно време.
- И шепота в ухото е свобода на говора.
- Пенсионерите пропускат обедата, за да спят по-лесно без вечеря.

Вицове

Баща но сляпо дете отива на врачка, за да разбере има ли някаква надежда да прогледне детето му. Гадателката отвърща:

- Момчето ще прогледне, когато умре баща му.

Човекът отишъл в едно заведение да се напие, та да умре достойно. Пил, пил, но не го ловяло, защото знаел че ще умре. Решил да тръгне по платното, те да го блъсне автомобил. Вървял, вървял, но нищо не го блъснало. Прибрал се у дома си. Жена му го посрещнала радостно на вратата:

- Абе, мъже, къде ходиш? Детето прогледна! А и комшията умря.

Една баба продава ябълки на пазара и вика:

- Ябълки от Чернобил! Купете си ябълки от Чернобил...

Един човек я пита:

- Абе, бабо, имаш ли акъл, кой ще ти купи ябълките като им правиш такава реклама?

- Аааа, купуват, чедо, купуват. Я снаха за свекърва, я свекърва за снаха...

Татко, заведи ме на цирк!

- От какъв зор? Който иска да те види, да дойде къщи.

Ало?

- Здравей, миличко, обажда се Татко... Мама близо до телефона ли е?

- Не, тате. Тя е горе в спалнята с Чичо Франк.

След кратка пауза Татко казва:

- Но ти нямаш чичо с име Франк, миличко!

- О, да, имам и той е горе в спалнята с мама в момента!

- Ъ, добре тогава. ето какво искам да направя. Остави телефона, избягай горе и почукай на вратата на спалнята и извикай на Мама и Чичо Франк, че татко тъкмо е паркирал колата отвън.

- Добре Татко.

След няколко минути, малкото момиченце се връща на телефона.

- Добре Тате, направих каквото ми каза!

- И какво стана?- попита той.

- Ами мама се изплаши ужасно много, скочи от леглото без дрехи и избяга навън крещейки, но се спъна в килима и полетя през прозореца и сега е мъртва!

- Боже мой!!! А какво стана с Чичо Франк?

- Той скочи от леглото без дрехи и също беше изплашен до смърт и скочи през задния прозорец в басейна...но явно е забравил, че миналата седмица ти източил водата, за да почистиш басейна и сега и той е мъртъв.

Дълга пауза...

Тогава мъжът казва:

- Басейн?... Аз май съм сбъркал номера, извинете много!!!

Жена крещи на мъжа си:

- Пак ли отиваш да се наливаш в кръчмата?! Другата седмица трябва да плащаме тока!

Мъжът отвърща:

- Спокойно, дотогава ще се върна.

Седят двама край казана и варят ракия. Отпред каца извънземен кораб, от който излиза хомункулус и отива при тях. Те преспокойно продължават да си варят ракията.

Стоял хомункулусът, гледал ги и накрая казал:

- Здравейте, аз съм хомункулус!

Двамата го погледнали и единият, свивайки рамене, казал на другия:

- Сипи му на Хомункулус!

Сипали му, той го изпил, а двамата си седят и продължават да зяпат казана.

Хомункулусът пак:

- Здравейте, аз съм хомункулус!

Двамата пак го погледнали:

- Сипи му на Хомункулус!

Изпил го, а двамата все тъй си седят. Тук извънземният не издържал и казал:

- Господа, аз съм извънземен!

- Такааа, стига му на Хомункулус.

Майка към дъщеря си:

- Трябва внимателно да си избереш съпруг. Твоят татко, например, може да поправи каквито си поиска; колата, тока, да смени тръбите. Или мебелите, ако се счупят, също ще поправи... Тъй, че ако си намериш такъв, никога няма да имаш нищо ново.

Здраво баба
Сускъе

Рабун

дойде и Сурча. Мута и нъему обясни кво че правимо и он му рече:

- Добре Миле, че

правимо ко ти кажеш. Нали че ни даваю паре, нема да ни зимаю. Ама сви ли имаю право за тея паре? Гледам и млади се литнули с тея ретийе.

- Ма скоро сви, кои и имаю по-малко од 30 иляде по човека у дом.

Написамо кво требе и отидомо да узнемо изяве, да гъи попунимо и да си потпишемо дека с бабете живејемо сами. Ка тамо – отегнула се опашка, има десет метра. Станумо нийе у ред и гледам, гледам. Ама све смо се збрали голкъе, све тия що смо работили у фабрикетe, що смо норму юрили.

- Видиш ли Миле, рече Мута, нема гъи буджованите.

- Па они имаю големе пензийе и баш гъи брига що се съга тука чушка сиротинъата.

- Ма оно гъи никигаш нейе ни било брига за нас. Сечаш ли се байе Мане, кига пирочанци даваею бесплатне акцијe на сви работници. Тъгај нашите директори си уписали акцијe, а забъшили и къутали да не научи сиротинъа и узне некою пару.

Я зину. Първи пут чујем дека су давали некикве акцијe без паре. Запцува си наум директорийете, па да забъшим това мое незнање, пита с по колко паре че ни часте?

Ма кво че ни часте, яви се адашлията Перча. И рече нешто, за које одма че ти пишем у другото писмо.

Затова баба Сускъе, айд съга у здравље. Иди да видиш да и при вас не даваю некикве паре, а я одма узимама да ти пишем другото писмо.

Деда Мана

